

a remény valóra váljék s szeretnők, ha a nagy mű első folytatója maga SZINNYEI Ferenc lenne, aki rátermettségét, tudását, a befejező füzet hasábjain bőven igazolta.

GULYÁS PÁL.

Amaldo Segarizzi, *Bibliografia delle stampe popolari italiane della R. Biblioteca Nazionale di S. Marco di Venezia. Volume I.* Bergamo. 1913. Istituto italiana d'arti grafiche. 8-r. XIV, 356 l. Ára 30 L.

Francesco NOVATI 1906-ban indítványozta a Societa Bibliografica Italiana hetedik közgyűlésén a XV.—XVIII. századi olasz népies kiadványok bibliográfiájának a kiadását s ime alig 7 évvel az indítvány után a derék társulat útnak indítja a nagyszabású vállalkozás első kötetét, mely Amaldo SEGARIZZI bámulatosan pontos, a legaprólékosabb részletre is kiterjeszkedő leírásaiban ismerteti a velencei Marciana Miscellaneában szétszórtan őrzött gazdag anyagot.

Sajnos a kötetben feldolgozott 431 adalék, mely a ponyvára került elbeszélések, alkalmi költemények, népies világi és egyházi színjátékok egész sorát felöleli, sem időrend, sem tárgy, szerző vagy megjelenési hely szerint nincs csoportosítva, hanem a könyvtári felállítás sorrendjében hozza az egyes kolligátumok katalogizálásra került darabjait s így nem is annyira egy bibliografiai művel, mint inkább egy speciális szempontból készült katalogussal van dolgunk, amelyet igazán használhatóvá csakis az időrendi, hely- és tárgymutatók tehetnének. E mutatókat a minuciózus gonddal dolgozó szerző a második kötet végére igéri, mely a Marciana egyéb szakjaiba osztott népies nyomtatványokat fogja feldolgozni.

A gyönyörűen kiállított kötet 279 nyomtatvány címlapját hasonlóan is hozza, bő anyagot nyújtva ekként az összehasonlító nyomdászattörténet s a népies izlés kutatóinak.

BIBLIOFIL.

Collijn Isaak, *Katalog der Inkunabeln der Kgl. Bibliothek in Stockholm. Teil. I.* Stockholm MCMXIV. (ny. Uppsala. 1914. Almqvist & Wickselt) 8-r. XXXI, 329 l. és 2-r. (8), 88 l. Ára ?

A svéd királyi könyvtár ősnymtatványainak legrégebb állaga a 30 éves háború idején került morva és cseh könyvtárakból a királyi család tulajdonába. Míg azonban a GUSZTÁV ADOLF idejében zsákmányolt könyvek javarésze az uppsalai egyetem könyvtárába utaltatott, addig az 1642—48-ban zsákmányolt darabok túlnyomó részét KRISZTINA a